

Брюксел, 11.12.2018 г.
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

На 5 декември 2017 г. Съветът прие Директива (ЕС) 2017/2455¹ на Съвета („Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия“) за изменение на Директива 2006/112/ЕО² („Директивата за ДДС“), която, наред с другото:

- Разширява обхвата на специалните режими за неустановени данъчно задължени лица, предоставящи далекосъобщителни услуги, услуги за разпространение на радио и телевизия или електронни услуги на данъчно незадължени лица, съгласно определенията в членове 358—369к от Директивата за ДДС (т. нар. „съкратено обслужване на едно гише“) и включва в него всички видове услуги, както и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, превръщайки „съкратеното обслужване на едно гише“ в „обслужване на едно гише“. Съкратеното обслужване на едно гише дава възможност на доставчиците на такива услуги да използват уебпортал в държавата членка, в която са установени, за отчитане на ДДС, дължим в други държави членки;
- Въвежда специални разпоредби, приложими за данъчно задължените лица, които улесняват някои доставки на данъчно незадължени лица, извършени от други данъчно задължени лица чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства.

Целта на настоящото предложение е да се установят допълнителни правила в подкрепа на измененията на Директивата за ДДС, които ще се прилагат от 1 януари 2021 г., доколкото такава подкрепа не може да бъде оказана чрез мерки за изпълнение, установени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета³ („Регламент за изпълнение за ДДС“). Това се отнася по-специално до разпоредбите, свързани с електронните интерфейси, които улесняват доставките на стоки за данъчно незадължени лица в ЕС от данъчно задължени лица, които не са установени в ЕС, и специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, когато не се използва обслужване на едно гише за дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави.

¹ Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

² Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

³ Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (преработена версия) (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката и с други политики на Съюза**

С настоящото предложение се установяват подробни разпоредби за допълнение на Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия, която е част от плана за действие за ДДС⁴.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

В допълнение към Плана за действие във връзка с ДДС, Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия се посочва като ключова инициатива от Стратегията за цифровия единен пазар⁵, както и от Стратегията за единния пазар⁶ и Плана за действие за електронно управление⁷.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Настоящото предложение се основава на член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). В този член се предвижда Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и Икономическия и социален комитет, да приема разпоредби за хармонизиране на правилата на държавите членки в областта на косвеното данъчно облагане.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Предложението разглежда някои въпроси, произтичащи от приемането на Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия, която трябва да се прилага от всички държави членки по еднакъв начин. Измененията имат по-специално за цел да гарантират, че разпоредбите за електронните интерфейси ще се прилагат по хармонизиран начин от всички държави членки, така че да не се създават „вратички“ и съответно да се губят приходи.

Поради това предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност.

- **Пропорционалност**

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност, т.е. то не надхвърля необходимото за постигане на целите на Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия и особено безпрепятственото функциониране на единния пазар. Както и при проверката за спазване на принципа на субсидиарност, държавите членки не биха могли да се справят с тези въпроси без предложение за изменение на Директивата за ДДС.

- **Избор на инструмент**

Предложението налага изменение на Директивата за ДДС. В него се определят конкретните правила, необходими за правилното прилагане на някои разпоредби от Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия, когато поставените

⁴ COM (2016) 148 final — „Към единно пространство на ЕС по отношение на ДДС — време за избор“

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

цели не могат да бъдат постигнати чрез приемането на мерки за изпълнение, тъй като те изискват изменение на основни разпоредби на Директивата за ДДС. Това се отнася по-специално до разпоредбите, свързани с електронните интерфейси, които улесняват доставките на стоки в ЕС от данъчно задължени лица, които не са установени в ЕС, и специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, когато не се използва обслужване на едно гише при внос.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Консултации със заинтересованите страни

Комисията проведе няколко консултации с органите на държавите членки, както от страна на данъчната администрация, така и от страна на митническата администрация, в рамките на Групата за бъдещето на ДДС. Тя се срещна също така с предприятията в рамките на Експертната група по ДДС и по време на специални срещи с доставчиците на електронни интерфейси и пощенските оператори. И накрая, на специална работна среща по „Фискалис 2020“, която се проведе през март 2018 г. в Малта, представители на данъчните и митническите органи и засегнатите отрасли обсъдиха съвместно въпроси, произтичащи от прилагането на Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия.

• Оценка на въздействието

Беше направена оценка на въздействието на предложението, което доведе до приемането на Директива относно ДДС в областта на електронната търговия. Настоящото предложение изменя само необходимото за действието на някои от разпоредбите на тази директива.

• Пригодност и опростяване на законодателството

Основната цел на предложението е да се разшири обхватът на разпоредбите относно данъчно задължените лица, които управляват електронни интерфейси като пазари, платформи и портали, улесняващи доставките на стоки в ЕС от данъчно задължени лица, които не са установени в ЕС. Предложените промени ще намалят допълнително административната тежест за тези данъчно задължени лица поради възможността повече сделки да минават през системата за „обслужване на едно гише“, като по този начин ще се подобри събирането на ДДС. Следователно тези разпоредби няма да окажат въздействие върху микропредприятията или МСП, установени в ЕС.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване

Изпълнението ще бъде наблюдавано от Постоянния комитет по административно сътрудничество (ПКАС), подкрепян от своя подкомитет — Постоянния комитет по информационни технологии (ПКИТ)

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

В член 14а, вмъкнат в Директивата за ДДС чрез Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия, се предвижда, че когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа или портал дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, или доставките на стоки в рамките на Общността от данъчно задължено лице, неустановено в нея, на данъчно незадължено лице (член 14а, параграф 2), се счита, че самото данъчно задълженото лице, което улеснява доставката, е получило и доставило стоките.

С това доставката от предприятие за потребител, при която доставчикът продава стоки на клиента чрез използването на електронен интерфейс, се разделя реално на две доставки: доставка от този доставчик до електронния интерфейс и доставка от електронния интерфейс за потребителя. Следователно е необходимо да се определи към коя от тези доставки следва да се отнасят изпращането или превозът на стоките с цел правилно определяне на мястото на доставка. В член 1, точка 1 се предвижда, че изпращането или превозът на стоките следва да бъдат отнесени към доставката от електронния интерфейс за клиента, както е посочено и в изявлението, включено в протокола на Съвета при приемането на Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия.

Директното прилагане на член 14а, параграф 2 би създавало допълнителна административна тежест за засегнатите предприятия, както и риск от загубата на приходи от ДДС, произтичащи от плащането на ДДС от електронния интерфейс на доставчика, продаващ стоки чрез използването на електронен интерфейс. Във връзка с тези проблеми са предложени следните изменения:

- Доставката от предприятие за предприятие от доставчик, продаващ стоки посредством електронен интерфейс към електронен интерфейс, е освободена (член 1, точка 2), като доставчикът има право да приспадне ДДС, който е заплатил при закупуването или вноса на доставените стоки (член 1, точка 3);
- Съгласно член 369б от Директивата за ДДС, изменена с Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия, „обслужването на едно гише“ може да се използва само за деклариране и плащане на ДДС за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, но не за вътрешни доставки на стоки. Тъй като доставчиците, продаващи стоки чрез използването на електронен интерфейс, може да притежават материално-стокови запаси в различни държави членки, от които те може да извършват вътрешни доставки, електронните интерфейси, за които се счита, че са доставили стоките, биха били задължени да се регистрират за целите на ДДС във всички тези държави членки, за да отчитат ДДС върху тези вътрешни доставки. Тази стъпка би премахнала опростяването чрез обслужването на едно гише за електронните интерфейси и би могло да доведе до допълнителни задължения за тях. Поради това се предлага на електронните интерфейси да бъде разрешено да използват обслужването на едно гише така също за вътрешните доставки на клиенти, когато се счита, че те самите са доставили стоките по силата на член 14а, параграф 2 от Директивата за ДДС. Това налага следните промени в дял XII, глава 6 от Директивата за ДДС:
 - Изменение на заглавието на главата и на раздел 3 от нея (член 1, точки 5 и 6);

- Изменение на определението за държавата членка по потребление (член 1, точка 7, буква а);
- Разширение на обхвата на специалния режим (член 1, точка 8);
- Изменение на разпоредбата относно изключването на данъчно задължено лице от специалния режим (член 1, точка 9);
- Разрешаване декларирането на тези местни доставки в справка-декларацията за ДДС при обслужване на едно гише (член 1, точки 10 и 11).

И накрая, предлага се изменение на специалния режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, когато обслужването на едно гише не се използва за деклариране на ДДС при дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. Съгласно членове 369ш—369щб, въведени в Директивата за ДДС с Директивата относно ДДС в областта на електронната търговия, общата сума на ДДС при внос се изплаща на митниците до края на месеца след вноса. Този краен срок за плащане обаче не е приведен в съответствие с крайния срок за плащане на цялата сума на митническото задължение по член 111 от Митническия кодекс на Съюза, който предвижда разсрочено плащане до средата на месеца след месеца на вноса. С настоящото предложение срокът за отсрочване на плащането при този специален режим е приведен в съответствие със срока, предвиден в Митническия кодекс на Съюза⁸ (член 1, параграф (12)).

В член 2 се предвижда мерките да се прилагат от 1 януари 2021 г., която е и датата на прилагането на съответните разпоредби на Директивата за електронната търговия.

⁸ ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) В Директива 2006/112/ЕО³ на Съвета, изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета⁴, се предвижда, че когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства, дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, или доставките на стоки в рамките на Общността от данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, на данъчно незадължено лице, се счита, че самото данъчно задължено лице, което улеснява доставката, е получило и доставило стоките. Тъй като с тази разпоредба една доставка се разделя на две, следва да се определи към коя от тези доставки следва да се отнасят изпращането или превозът на стоките с цел правилно да се определи мястото на доставка.
- (2) Въпреки че данъчно задължено лице, което улеснява чрез използването на електронен интерфейс доставката на стоки на данъчно незадължено лице в Общността, може да приспадне, в съответствие със съществуващите правила, ДДС, платен на доставчици, които не са установени в Общността, съществува риск в крайна сметка ДДС да не бъде платен на данъчните органи. За да се избегне този риск, доставката от доставчика, който продава стоки чрез

¹ ОВ С, , стр. .

² ОВ С, , стр. .

³ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁴ Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

използването на електронен интерфейс, следва да бъде освободена от ДДС, а на този доставчик следва да се предостави правото да приспада ДДС, който е заплатил при закупуването или вноса на доставените стоки.

- (3) Освен това доставчиците, които не са установени в Общността и които използват електронен интерфейс за продажбата на стоки, може да разполагат с материално-стокови запаси в няколко държави членки и може, в допълнение към вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, да доставят стоки от тези запаси за клиенти в същата държава членка. Понастоящем тези доставки не са обхванати от специалния режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление. С цел намаляване на административната тежест, на данъчно задължените лица, които улесняват доставката на стоки на данъчно незадължени лица в Общността чрез използването на електронен интерфейс, за които се счита, че самите те са получили и доставили стоките, следва също да се разреши да използват този специален режим за деклариране и плащане на ДДС за посочените вътрешни доставки.
- (4) За да се гарантира съгласуваност по отношение на плащането на ДДС и на вносното мито при внасянето на стоки, срокът за плащане на ДДС при внос пред митническите органи, когато се използва специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, следва да бъде съобразен с установеното по отношение на митото в член 111 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁵.
- (5) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи⁶, държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано по отношение на настоящата директива.
- (6) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,
ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В дял V, глава 1, раздел 2 се добавя следният член 36б:

„Член 36б

Когато за данъчно задължено лице се счита, че самото то е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, изпращането или превозът на стоките се отнася към доставката, извършена от това данъчно задължено лице.“;

- 2) Въмква се следният член 136а:

⁵ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

⁶ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

„Член 136а

Когато за данъчно задължено лице се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, държавите членки освобождават доставката на тези стоки на посоченото данъчно задължено лице.“;

3) В член 169 буква б) се заменя със следното:

„б) сделки, освободени в съответствие с членове 136а, 138, 142 или 144, членове 146—149, членове 151, 152, 153 или 156, член 157, параграф 1, буква б), членове 158—161 или член 164;“;

4) В член 204, параграф 1 третата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки обаче не могат да прилагат посочената във втората алинея възможност по отношение на данъчно задължено лице по смисъла на член 358а, точка 1, което е решило да ползва специалния режим за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Общността.“;

5) Заглавието на дял XII, глава 6 се заменя със следното:

Специални режими за данъчно задължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, които извършват дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки“;

б) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното:

„Специален режим за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, за доставките на стоки на територията на дадена държава членка, направени чрез електронен интерфейс за улесняване на тези доставки, и за услугите, предоставяни от данъчно задължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление“;

7) Член 369а се изменя, както следва:

а) в първата алинея точка 3 се заменя със следното:

„3) „държава членка по потребление“ означава едно от следните:

- а) при доставка на услуги — държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката съгласно дял V, глава 3;
- б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки — държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките до клиента;
- в) при доставка на стоки чрез електронен интерфейс за улесняване на тези доставки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка — тази държава членка.“;

б) добавя се следната трета алинея:

„Когато данъчно задължено лице, което не е установило стопанската си дейност в Общността и няма постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка, от която се изпращат или превозват стоките. Когато има повече от една държава членка, от която се изпращат или превозват стоките, данъчно задълженото лице посочва коя от тези държави членки е държавата членка по

идентификация. Данъчно задълженото лице се обвързва с това решение за съответната календарна година и за двете следващи календарни години.“;

8) Член 369б се заменя със следното:

„Член 369б

Държавите членки разрешават на следните данъчно задължени лица да използват този специален режим:

- а) данъчно задължено лице, извършващо вътреобщностни дистанционни продажби на стоки;
- б) данъчно задължено лице, улесняващо доставката на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка;
- в) данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, което предоставя услуги на данъчно незадължено лице.

Този специален режим се прилага по отношение на всички тези стоки или услуги, предоставяни в Общността от съответното данъчно задължено лице.

9) В член 369д буква а) се заменя със следното:

„а) при уведомление от негова страна, че вече не извършва доставки на стоки и услуги, обхванати от този специален режим;“;

10) Член 369е се заменя със следното:

„Член 369е

Данъчно задълженото лице, което използва този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били извършени доставки на стоки и услуги, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, за който се отнася декларацията.“;

11) В член 369ж първа и втора алинея се заменят със следното:

„1. В справка-декларацията за ДДС се указва идентификационният номер за целите на ДДС, посочен в член 369г, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС, общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС и общият дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и доставките на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането и превозът на тези стоки започва и завършва в една и съща държава членка;
- б) доставките на услуги.

Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 4 от настоящия член.

2. Когато стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата

стойност на следните доставки, обхванати от този специален режим, за всяка държава членка, от която стоките се изпращат или превозват:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, различни от направените чрез електронен интерфейс в съответствие с член 14а, параграф 2;
- б) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и доставките на стоки, когато изпращането или превозът на стоките започва и завършва в една и съща държава членка, извършени от данъчно задължено лице в съответствие с член 14а, параграф 2.

Във връзка с доставките, посочени в буква а), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка от тези държави членки.

Във връзка с доставките, посочени в буква б), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка от тези държави членки, ако са налични.

Справка-декларацията за ДДС включва информацията, посочена в настоящия параграф, с разбивка по държави членки по потребление.“;

12) В член 369щб параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки изискват посоченият в параграф 1 ДДС да се плаща ежемесечно. Крайният срок за плащане е срокът, приложим за плащането на вносни мита при сходни ситуации.“.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези мерки от 1 януари 2021 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*